

Złocia Parafii

Pismo Parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie ♦ nr 12 (272) ♦ grudzień 2024 r.

NIHIL OBSTAT DLA GODZINY ŁASKI

Niewielu w Polsce słyszało o objawieniach Matki Bożej we Włoszech – w **Montichiari-Fontanelle**, zapoczątkowanych w 1946 roku. Powiernicą Matki Bożej była **Pierina Gilli**, urodzona 3 sierpnia 1911 r. w wiosce San Giorgio pod Montichiari. Pochodziła ona z biednej, wielodzietnej rodziny. Gdy jej ojciec zmarł wskutek ran odniesionych podczas I wojny światowej – mała Pierina trafiła do sierocińca prowadzonego przez siostry zakonne. Sytuacja materialna rodziny poprawiła się, kiedy jej matka, Rosa, wyszła powtórnie za mąż, i Pierina mogła wrócić do domu. Była jednak źle traktowana przez ojczyma. W trudnych chwilach – jak wspominała – śpiewała *Litanie loretańską do Matki Bożej*, by powstrzymać jego agresję.

W wieku 18 lat podjęła pracę jako pielęgniarka w szpitalu w Montichiari. Przekonana od dzieciństwa o opiece Matki Bożej, pragnęła wstąpić do zakonu, jednak z powodu słabego zdrowia i braku posagu nie została przyjęta. Nie zniechęciła się, ale oddała Maryi swoje życie. Postanowiła równocześnie praktykować uczynki miłosierdzia i pokuty. Pod wpływem duchowych natchnień złożyła prywatny ślub czystości i odmówiła zamążpójścia. Celem wybranej przez nią drogi było uświęcenie własne, a także ofiarowanie praktyk pokutnych oraz cierpień za przeżywających trudności kapłanów oraz osoby konsekrowane.

Ponownie starała się o przyjęcie do zakonu w 32. roku życia. Choć została przyjęta do Zgromadzenia Służebnic Miłosierdzia, nie złożyła ślubów wieczystych, głównie z powodu nękających ją ciężkich chorób. Trzy lata później po raz pierwszy miała widzenie Matki Bożej.

Pierwsze widzenie Pierina miała w 1946 roku podczas pracy w szpitalu. Matka Boża miała wówczas trzy miecze wbite w serce. **Modlitwy, ofiary, pokuty!** – to słowa, które wówczas wypowiedziała Maryja. W następnym widzeniu Matka Boża przysłała do Pieriny uśmiechnięta, a Jej szatę zdobiły już nie trzy miecze, a trzy róże: biała, czerwona i złota. Gdy Pierina Gilli podzieliła się zjawieniem ze spowiednikiem, ten nie uwierzył jej. *Milcz i nie przychodź więcej opowiadać mi tych historyjek!* – usłyszała Pierina.

Na zdjęciu: figura Niepokalanej w ogrodzie Misjonarskiego Ośrodka Formacyjnego w Krzeszowicach

W numerze znajdziemy m.in.:

- ♦ Miejsce już znane: Xingtai w Chinach 2
- ♦ Polscy misjonarze z posługą na Islandii 3
- ♦ Młodzi w Gnieźnie 4
- ♦ Projekt a Paulo w akcji: Radość z dawania 5
- ♦ Chór Mariański w Warszawie 6
- ♦ Plan rekolekcji adwentowych 7
- ♦ Informacje parafialne 8
- ♦ Kalendarium duszpasterskie 8

Objawienia trwały długo. Przez kolejne miesiące 1947 roku Maryja ukazywała się Pierinie Gilli jako Róża Duchowna i Matka Kościoła. W licznych orędziach Matka Boża nawiązywała do wielkich objawień: w Lourdes (*Jestem Niepokalane Poczęcie*), w Paryżu i w Fatimie: w jednym z widzeń Maryja przyszła do mistyczki razem z Franciszkiem i Hiacyntą – dziećmi fatimskimi. Maryja prosiła przez Pierinę, by 13. dzień każdego miesiąca był Jej poświęcony. Kobieta doświadczyła również dręczenia przez złe duchy. Widziała również piekło, a w nim... kapłanów, którzy zdradzili swoje powołanie.

W grudniu 1947 roku Pierina Gilli doznała szczególnego objawienia. To wtedy Matka Boża powiedziała jej o *Godzinie Łaski*: to czas między godz. 12.00 a 13.00 w dniu 8 grudnia, czyli w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Maryi. Oto Jej słowa: **Życzę sobie, aby każdego roku w dniu 8 grudnia w południe obchodzono Godzinę Łaski dla całego świata. Dzięki modlitwie w tej godzinie ześlę wiele łask dla duszy i ciała. Będą masowe nawrócenia. Dusze zatwardzalne i zimne jak marmur poruszone będą łaską Bożą i znów staną się wierne i miłujące Boga. Pan, mój Boski Syn Jezus, okaże wielkie miłosierdzie, jeżeli dobrzy ludzie będą się modlić za bliźnich. Jest moim życzeniem, aby ta Godzina była rozpowszechniona. Wkrótce ludzie poznają wielkość tej Godziny Łaski. Jeśli ktoś nie może w tym czasie przyjść do kościoła, niech modli się w domu.**

Trzeba zaznaczyć, że objawienia z Montichiari przez wiele lat nie były zatwierdzone przez Kościół. Biskup Brescii Giacinto Tredici sugerował Pierinie Gilli życie w ukryciu. Ta pokornie zastosowała się do zaleceń i przez wiele lat mieszkała w skromnym domku przy franciszkańskim klasztorze w Fontanelle, gdzie spotykała się z pielgrzymami w swojej niedużej kaplicy. Aż do śmierci prowadziła pustelnicze życie. Poświęciła się modlitwie i pokucie, jednak nigdy nie przywdziała habitu zakonnego. Zmarła w opinii świętości 12 stycznia 1991 roku, nie doczekawszy się zatwierdzenia objawień.

Kolejny biskup Brescii, Giulio Sanguinetti, widząc, jak statuy Maryi z trzema różami na piersiach lub też z trzema mieczami zdobywają świat – 15 sierpnia 2000 r. uznał kult Matki Bożej Róży Duchownej z objawień w Montichiari. Od tego czasu, również w Polsce zrobiło się głośno o *Godzinie łaski*.

W naszym kościele – z powodu początkowej sceptyczności pasterzy Kościoła wobec wypowiedzi Pieriny i braku potwierdzenia objawień przez Stolicę Apostolską – nie mówiliśmy o *Godzinie łaski*. Wierni gromadzili się w kościele licznie albo bardzo licznie na modlitwie w uroczystość 8 grudnia, ale działo się to bez zaproszenia ze strony proboszcza parafii.

Ostatnio sytuacja uległa dużej zmianie: w **poniedziałek 8 lipca tego roku** Dykasteria Nauki Wiary wydała pozytywną opinię na temat objawień, jakich doznała Pierina Gilli. Zgodnie z nowymi normami ws. zjawisk nadprzyrodzonych – dykasteria stwierdziła, że w treści objawień nie znaleziono żadnych elementów bezpośrednio sprzecznych z nauczaniem Kościoła. Opinia została

zatwierdzona przez papieża Franciszka i wysłana do biskupa miejsca. W liście podkreślono pozytywne aspekty objawień. Wskazano na piękno Maryi i Jej dobroć. Podkreślono, że macierzyńskie działanie Maryi zwraca człowieka ku Jezusowi.

Treść objawień można dziś rozpowszechniać w Kościele, a nam nie pozostaje nic innego, jak zapraszać wiernych do modlitwy w *Godzinie łaski* – zgodnie z życzeniem Matki Najświętszej wypowiedzianym 8 grudnia 1947 roku w Montichiari niedaleko Brescii.

Zebrał ks. Bogdan Markowski CM

Wykorzystano m.in. tekst zamieszczony w *Niedzieli*:

Trzy słowa, trzy róże, w:

Niedziela z dnia 21 lipca 2024 roku, s. 26-27.

MIEJSCE JUŻ ZNANE: XINGTAI W CHINACH

Na łamach naszego pisma w 2017 roku pisaliśmy o wielkim misjonarzu – ks. **Wacławie Szuniewicz** CM (1891—1963). Wcześniej zamieściliśmy korespondencję prof. zw. dra hab. n. med. Edwarda Wylęgały z Katowic (zob. *Miejsce nieznanne: Xingtai w Chinach*, *ZŻP... nr 1/2016 [165]*, s. 6). Doktor Wylęgała pisał wówczas:

«W dniu 27 października 2015 roku odwiedziliśmy z żoną **Szpital Okulistyczny w Xingtai w Chinach**. Jest to największy szpital okulistyki w Chinach, a w mojej opinii – na świecie. Szpital założył... Polak, **ksiądz Wacław Szuniewicz** ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo.

**Na zdjęciach
nadesłanych przez dra Edwarda Wylęgałę:
doktor Edward Wylęgała przy pomniku
ks. Wacława Szuniewicza w Xingtai (s. 2);
chiński aktor wcielający się w postać
ks. Szuniewicza w czasie spektaklu
teatralno-muzycznego w Xingtai (s. 3)**

Do naszej wizyty doszło dzięki temu, że spotkałem w tym roku na zjeździe okulistów profesora okulistę z Szanghaju, który pokazywał w swojej prezentacji dwa slajdy mówiące o tym, że założycielem największego szpitala okulistycznego w Chinach był Polak. Ponieważ znałem biografię ks. Wacława (po przeczytaniu książki otrzymanej od ks. dra Wojciecha Kałamarza) – bardzo mnie to zainteresowało. Napisałem do p. Profesora z Szanghaju, że wybieramy się z żoną do Pekinu w dniach 26–30 października. Poprosiłem o kontakt ze szpitalem w Xingtai. Zaproszenie przysłał dyrektor Hubei Eye Hospital, i zaproponował wykłady, zwiedzenie i konsultacje. Zaproszono nas na dwa dni, jednak zadecydowaliśmy, że pojedziemy na jeden dzień. O naszej wizycie poinformowaliśmy ks. wizytatora dra Kryspina Banko w Krakowie, z prośbą o modlitwę w intencji naszej wizyty.»

Od tamtej wizyty minęło prawie 10 lat. Przez te lata dokonało się wiele w relacjach p. Doktora i jego żony Bogusławy ze szpitalem w Chinach. Czego świadectwem jest list wysłany na ręce ks. wizytatora Pawła Holca CM w październiku br. Doktor Wylęgała pisał w nim:

«W dniu wspomnienia św. Łukasza, miałem zaszczyt uczestniczyć w wyjątkowej uroczystości otwarcia muzeum poświęconego pierwszemu szpitalowi okulistycznemu w Chinach, założonemu przez ks. Wacława Szuniewicza CM. Szpital ten powstał w siedzibie misji Księży Misjonarzy św. Wincentego a Paulo, którzy przybyli do Xingtai w latach 20-tych XX wieku z Krakowa. Xingtai, położone w prowincji Hebei, to miasto liczące 8 milionów mieszkańców, w regionie zamieszkanym przez 67 milionów osób.

Uroczystość miała bardzo oficjalny charakter, a wielokrotnie podkreślano kościelne pochodzenie szpitala, co dodawało wydarzeniu głębszego, duchowego znaczenia. Po części oficjalnej w siedzibie misji odbył się wyjątkowy dwugodzinny spektakl teatralno-muzyczny, który miał miejsce w budynku telewizji z władzami miasta i prowincji. Główną postać ks. dra Wacława Szuniewicza odtworzył aktor ubrany w sutannę z koloratką, co wywarło na widzach ogromne wrażenie.

Szczególnie wzruszająca była przemowa, wygłoszona w języku chińskim przez Panią Magdalenę Czechońską, dyrektor z Ambasady RP w Pekinie. Jako okulista i katolik, doświadczyłem głębokich emocji, uczestnicząc w tym ważnym wydarzeniu, które było hołdem dla wielkiego Polaka i misjonarza. Dziesięć lat współpracy mojej żony i mojej z tym nowym szpitalem dało owoce w postaci tego muzeum.»

Misjonarze św. Wincentego a Paulo z Polski pracują **na wielu placówkach misyjnych czy poza krajem**. Naszych księży – **prawie 70. kapłanów** – spotkamy na Tajwanie, we Francji, Belgii, Holandii, Luksemburgu, Niemczech, Austrii i Danii, w Brazylii, w Papui Nowej Gwinei i na Madagaskarze, w Beninie i Kongu (d. Zairze), na Węgrzech i w Grecji, w Stanach Zjednoczonych, na Ukrainie, Białorusi i w Kazachstanie. W marcu 2023 roku Polska Prowincja Zgromadzenia Misji rozpoczęła współpracę z diecezją rejkiawicką, która obejmuje całą **Islandię**. Udało się tam dwóch księży: **ks. Damian Wyżkiewicz CM** i **ks. Krzysztof Śliwa CM**. W październiku br. księży Damian i Krzysztof nadesłali krótką informację na temat nowej misjonarskiej placówki.

POLSCY MISJONARZE Z POSŁUGĄ NA ISLANDII

Z dniem 1 lipca 2023 roku rozpoczęła się współpraca Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księży Misjonarzy z diecezją rejkiawicką, która obejmuje całą Islandię. Nie jest to pierwsza placówka w krajach nordyckich. Do dziś pracuje dwóch księży w Danii. Diecezja rejkiawicka, którą zarządza biskup David Tencer, Słowak z Zakonu Ojców Kapucynów, podlega bezpośrednio Stolicy Apostolskiej. Jest jedną z najdalej na północ wysuniętych diecezji. Diecezja składa się z 8 parafii. Do diecezji należy obecnie 18 księży, z czego połowa to duchowni w podeszłym wieku.

Katolików co roku przybywa wraz z nową emigracją. Większość katolików to Polacy, Filipińczycy, Latynosi i Litwini. Samych Islandczyków – katolików jest bardzo mało. Najczęściej są to młodzi z rodzin polsko-islandzkich, którzy już urodzili się na Islandii. Kraj leży w dwóch strefach klimatycznych: umiarkowanej chłodnej i subpolarnej. Największą trudnością w pracy na Islandii są odległości, często 2 godziny drogi do najbliższej placówki, kiepskie drogi, często żwirowe, sztormy i burze śnieżne. Do tego wiatr, który praktycznie silnie wieje przez cały rok. Bez samochodu z napędem na cztery koła oraz z kolcami na oponach dojazd do małych miejscowości jest niemożliwy. Jak dotąd, na Islandii pracował jeden nasz holenderski konfrater, ks. Hubertus Oremus, który pracował wśród Islandczyków ponad 30 lat. Zmarł w 2012 roku i jest pochowany na cmentarzu obok katedry.

Na zdjęciu (od lewej): ks. Damian Wyżkiewicz, bp David Tencer i ks. Krzysztof Śliwa na tle katedry katolickiej w Reykjavíku

Placówka w Stykkishólmur to nowa parafia, która została założona w 2018 r. Parafia pw. Św. Franciszka obejmuje całe zachodnie wybrzeże. Oddalona jest od Reykiawíku o 2 godziny i 15 minut drogi. Budynek parafii to dawny klasztor siostr franciszkanek, które od 1935 roku prowadziły szpital, przedszkole i drukarnię. Na ich miejsce przyszły w 2009 r. siostry z argentyńskiego zgromadzenia Instituto del Verbo Encarnado. Obecnie zabudowania parafialne to kościół, dom parafialny, świetlica dla dzieci, dom rekolekcyjny i 3-gwiazdkowy hotel dla turystów. Ks. Damian Wyżkiewicz jest proboszczem parafii, dyrektorem domu rekolekcyjnego i hotelu. Jest także odpowiedzialny za wydział katechetyczny w kurii. Ks. Krzysztof Śliwa jest wikariuszem i ekonomem domu, a

także krajowym kapelanem więziennictwa: we wrześniu 2024 został mianowany głównym kapelanem więziennictwa krajów nordyckich. Do wspólnoty należy także ks. Hjalti – 81-letni emeryt, jedyny islandzki ksiądz, który pomaga w odprawianiu Mszy i spowiedzi po islandzku.

Msze św. sprawowane są codziennie po islandzku, polsku i angielsku. W tygodniu księża i siostry jeżdżą do 4 placówek na katechezę, a w niedziele na Msze Święte. Prowadzimy rekolekcje w naszej placówce i w innych parafiach. Jesteśmy spowiednikami dla sióstr i księży z różnych zakonów. Organizujemy życie parafialne: kursy przedmażeńskie, wyjazdy oazowe dla młodzieży, pielgrzymkę śladami św. Wincentego we Francji, prowadziliśmy drogi krzyżowe ulicami naszych miasteczek, ekumeniczną drogę krzyżową w Wielki Piątek, piknik rodzinny czy koncerty fortepianowe z okazji 5-lecia parafii. Dbamy o wyposażenie kościoła, zakrystii i świetlicy dla dzieci. Na terenie naszej parafii jest jedyne miejsce objawień maryjnych w krajach nordyckich: jest to Mariulind, gdzie miały miejsce objawienia w 1230 r. Co roku nasza parafia w lipcu organizuje krajową pielgrzymkę. Chcemy, aby nasza parafia była kiedyś sanktuarium maryjnym i silnym miejscem duchowości wincentyńskiej.

(nadesłali księża Damian i Krzysztof)

WYDARZYŁO SIĘ: MŁODZI W GNIEŹNIE

W piątek 4 października, w deszczowy poranek, wesołą gromadą stawiliśmy się na dworcu kolejowym, aby wyruszyć w wielką podróż **do Gniezna**. Droga minęła nam bardzo szybko. Po przyjeździe okazało się, że całe rekolekcje odbędą się na terenie przedszkola, po którym z radością oprowadziły nas... siostry miłosierdzia. Zapoznaliśmy się z innymi uczestnikami i poszliśmy na kolację. Następnie uczestniczyliśmy w adoracji i w Eucharystii. Dzień zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim oraz rozmową z księdzem Wojciechem, podczas której dzielił się naszymi odczuciami i wrażeniami.

Sobota była najintensywniejszym dniem rekolekcji. Rozpoczęliśmy od modlitwy różańcowej i śniadania. Później poszliśmy na konferencję, którą wygłosił dla nas ks. Wojciech. W przerwach między punktami programu zajmowaliśmy się... układaniem kwiatków, płaśnianiem oraz śpiewaniem cudownych religijnych piosenek. Ku naszemu zaskoczeniu – zostaliśmy podzieleni na grupy, w których rozmawialiśmy na tematy wiary. Po obiedzie powędrowaliśmy zwiedzać Gniezno. Odwiedziliśmy słynną Archikatedrę Gnieźnieńską i z zaciekawieniem kontemplowaliśmy jej zapierające dech w piersi wnętrza. Potem udaliśmy się na dalszy spacer po okolicach miasta. W trakcie przerwy, w urokliwym parku odmówiliśmy Koronkę do Bożego Miłosierdzia.

Na zdjęciu: ks. Wojciech i uczestnicy rekolekcji z naszej parafii w czasie zwiedzania Gniezna

W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się, aby nabyć pamiątkę dla animatora naszej wspólnoty. Gdy wróciliśmy – mieliśmy czas na integrację, wypicie kawy i zjedzenie przygotowanych przez siostry słodkości. Podczas przerwy wspólnota z Chełmna pomogła nam w organizacji pogodnego wieczorku.

W czasie rozmów zrodził się pomysł całonocnej adoracji, który wszyscy przyjęli bardzo optymistycznie, więc podzieliliśmy się wartami i z Bogiem w sercu rozpoczęliśmy niedzielę. Po porannej Mszy Świętej w kościele oraz obiedzie, ze łzami wzruszenia pożegnaliśmy się z młodzieżą z innych wspólnot i udaliśmy się w podróż powrotną do Krakowa. Ten czas rekolekcji sprawił, że nawiązaliśmy wiele nowych znajomości oraz umocniliśmy nasze relacje z Bogiem.

Justyna, Jadzia, Marysia, Mikołaj

PROJEKT A PAULO W AKCJI: RADOŚĆ Z DAWANIA

Na początku grudnia zaczynamy myśleć o szykowaniu się do świątecznych dni, porządkujemy nie tylko nasze domy, ale też swoje sprawy, by na Boże Narodzenie być w zgodzie ze sobą, a także z innymi wokół. To czas, gdy myślimy o bliskich. Jednak obok nas żyją osoby starsze i samotne, które niekiedy w okresie świątecznym są zdane na własne siły.

W PROJEKCIE A PAULO chcemy na miarę naszych możliwości pomóc naszym Podopiecznym w

cieszeniu się świątecznym czasem. Wiemy, jak ważny jest odświętny wygląd mieszkania, za którym stoją nieraz kilkudniowe porządki. Dlatego pod koniec listopada, poza zwykłymi odwiedzinami, pomocą w zakupach czy podstawowym sprzątaniem – u niektórych z naszych Podopiecznych, którzy wyrazili na to chęć, przeprowadziliśmy wraz z wolontariuszami z VII Liceum Ogólnokształcącego jedną z naszych ulubionych akcji: «Zamień wodę w światło», czyli przedświąteczne mycie okien. Mimo że mamy grudzień i w tym czasie pogoda nie sprzyja takim pracom, to wolontariuszom PROJEKTU A PAULO żadne warunki nie są straszne. Mobilizowała nas myśl, że umyte okna potrafią odmienić każde mieszkanie i rozświetlić nie tylko pomieszczenia, ale i twarze naszych Podopiecznych wdzięcznym uśmiechem.

W tym późnojesiennym okresie pojawił się także jeden z owoców naszego czerwcowego Festynu Seniora. Podczas festynowego konkursu główną nagrodą był voucher na pranie dywanu i kilku Paniom, które brały w nim udział, udało się wygrać te vouchery. Ostatnio jedna z nich zgłosiła się, by zrealizować swój voucher na pranie dywanu. Jeden z naszych wolontariuszy wziął ze sobą sprzęt – przede wszystkim odkurzacz piorący i inne potrzebne środki czystości, by na miejscu wyprać nie tylko dywan, ale i tapicerkę foteli, kanapę, krzesła. Nie obyło się bez serdecznej rozmowy i ogromnej wdzięczności. Pomimo, że ta historia może wydawać się zupełnie zwyczajna, jesteśmy przekonani, że każde spojrzenie na czystutki dywan jego Właścicielce przywodzi na myśl nasz PROJEKT A PAULO i fakt, że tą małą rzeczą nadaliśmy w mieszkaniu nowy blask przedmiotom, które służą jej na co dzień.

W tym przedświątecznym czasie nie zapominajmy o bliskich nam Seniorach z naszych rodzin czy żyjących po sąsiedzku. Może sąsiedzkie odwiedziny, pomoc w zakupach, odkurzenie podłóg czy podarowanie świątecznego stroika będzie tym małym gestem, który w przedświątecznej gonitwie pozwoli się zatrzymać i dostrzec drugiego człowieka w tej jego biedzie, do której chce przyjść również Nowonarodzone Dzieciątko. Jeśli bliski Twojemu sercu, Drogi Czytelniku, jest Senior, którego nie masz „na wyciągnięcie ręki”, to z pewnością Twój telefon do niego albo pamięć wyrażona w wysłanej mu świątecznej kartce przyniesie radość z poczucia, że nie jest się całkiem opuszczonym.

Na te nadchodzące święta życzymy naszym Seniorom radości, która będzie przenikać każdy dzień pomimo trudności, nadziei, która pomoże ufać i przewyciężyć przeciwności, pogody ducha, która niczym serdeczny uścisk ociepli każdy dzień, oraz Bożego błogosławieństwa, które będzie dla nich umocnieniem i siłą płynącą od Nowonarodzonego Chrystusa.

Karolina Jasnosz

WOLONTARIUSZE PROJEKTU A PAULO,

z ks. Piotrem Klimczakiem, zmęczeni i radosi w poniedziałek 11 listopada wrócili z **Lewina Brzeskiego** po zakończeniu trwającego półtora miesiąca kompleksowego remontu dwóch mieszkań powodziań (w sumie w misji uczestniczyło ponad 25 wolontariuszy).

**Na zdjęciu:
wolontariusze przy zrujnowanym domu na początku prac remontowych**

CHÓR MARIAŃSKI W WARSZAWIE

W dniach 26-27 października br. Chór Mariański pod batutą dyrygenta **Tomasza Ślusarczyka**, naszego nowego organisty, gościł w **Warszawie** z koncertem *Ave Maria w muzyce*. Koncerty miały miejsce w dwóch kościołach – pw. Świętej Rodziny w dzielnicy Zacisze (w sobotę 26 października) i w kościele akademickim Świętej Anny na Starym Mieście (w niedzielę 27 października).

Chórzyści wraz z zaproszonymi solistami, Lilianą Pocięchą (sopran) i Rafałem Ślusarczykiem (trąbka), zaprezentowali szereg pięknych utworów będących muzycznymi opracowaniami modlitwy *Zdrowaś Maryjo*. Krakowskim muzykom towarzyszył warszawski organista Paweł Moszkowicz.

W programie koncertu znalazły się kompozycje z różnych epok – od renesansu poprzez romantyzm i neoromantyzm po muzykę początku XX wieku i czasy nam współczesne. Oprócz słynnych *Ave Maria* Bacha-Gounoda, Schuberta i Cacciniego, nasi muzycy wykonali jeden z najbardziej popularnych utworów Michała Lorenca – pełne wyrazu *Ave Maria* skomponowane do filmu *Prowokator*, którego głębia przemawia także poza ekranem. Wykonane były też kompozycje m. in. Jacoba Arcadelta, Gaetano Donizettiego, Ferenc Liszta, Césara Francka, Théodora Dubois, Edwarda Elgara, Javiera Busto i Henryka Mikołaja Góreckiego, którego kontemplacyjne, wyciszone *Zdrowaś bądź Maryja* wieńczyło koncert. Słuchacze nagrodzili muzyków gromkimi brawami, a Chór odwdzięczył się bisami.

Szczególnym wydarzeniem dla Chóru było uczestniczenie śpiewem (i nie tylko) w radiowej, niedzielnej

Mszy Świętej w Bazylice Świętego Krzyża (w niedzielę 27 października o godz. 9.00), transmitowanej przez Polskie Radio. Zespół miał tam okazję miłego spotkania ze swoim wieloletnim opiekunem, ks. Jackiem Kuzielem, naszym poprzednim proboszczem, a obecnie kapelanem Policji w Warszawie. A wyjątkowo piękna, ciepła i słoneczna pogoda sprzyjała spacerom po warszawskiej Starówce i odwiedzaniu historycznych miejsc, drogich każdemu Polakowi. Zespół wrócił do Krakowa naładowany bardzo pozytywną energią, pełen motywacji do dalszej pracy i dzielenia się wspólnym muzykowaniem.

Osobno dziękujemy ks. Karolowi Wójcikowi za wsparcie tenorów. Wszystkich parafian zapraszamy na kolejne koncerty Chóru Mariańskiego w Krakowie i **gorąco zachęcamy kochających śpiew i muzykę do wstąpienia w szeregi naszego zespołu**. Naprawdę warto!

Alicja Żukrowska, Grażyna Wieczorek

POST SCRIPTUM:

W niedzielę **10 listopada br.** nasz Chór Mariański śpiewał na Mszy św. za Ojczyznę w parafii w podkrakowskich **Liszkach** (przewodniczył ks. arcybp Marek Jędraszewski). W sobotę **16 listopada** po Mszy św. wieczornej odbyła się tradycyjna *Cecylianka Chóru Mariańskiego*. W poniedziałek **18 listopada** koncert patriotyczny Chóru Mariańskiego w Filharmonii Krakowskiej, pod hasłem *O Polsce śpiewamy*, zgromadził liczne grono wiernych słuchaczy (nie tylko z Krakowa). A w niedzielę **24 listopada** Chór Mariański śpiewał na Mszy św. o godz. 16.30 w naszym kościele: była to zamówiona przez chórzystów Msza św. w intencji długoletniego dyrygenta i organisty – **śp. Jana Rybarskiego**, w 6. rocznicę jego śmierci; po Mszy św. Chór wystąpił z okolicznościowym koncertem.

Dzięki pięknej tradycji Mszy Świętych zwanych **roratami** tworzy się w naszych kościołach niezwykła i nieporównywalna z niczym atmosfera oczekiwania i zadumy nad tajemnicą Wcielenia Syna Bożego. Przed przyszłorocznym jubileuszem 400-lecia powstania Zgromadzenia Księżów Misjonarzy, któremu początek dał **św. Wincenty a Paulo**, patron dzieł miłosierdzia – dzieci wyruszą do Betlejem na spotkanie Dzieciątka Jezus drogą, którą poprowadzi właśnie św. Wincenty. Podczas tej adwentowej wędrówki będzie on uczył wyobraźni miłosierdzia i dostrzegania Boga przychodzącego w drugim człowieku. Tegoroczna dekoracja przedstawia kontynenty odwiedzane podczas adwentowej „drogi sercem malowanej” oraz przewodnika prowadzącego do stajenki w Betlejem – św. Wincentego a Paulo.

ADWENTOWE REKOLEKCJE PARAFIALNE

Sobota (30 listopada):

Msza Święta z nauką rekolekcyjną o godz. 18.30.

Niedziela (1 grudnia):

Msze Święte z nauką rekolekcyjną
o g. 6.30, 8.00, 9.30, 11.00, 12.30, 15.00, 16.30 i 18.30.

Poniedziałek, wtorek i środa

(2, 3 i 4 grudnia):

wspólne modlitwy o godz. 8.45, 14.45 i 18.15;

Msze Święte z nauką rekolekcyjną

o godz. 7.00, 9.00, 15.00 i 18.30.

Spowiedź rekolekcyjna w środę (4 grudnia)

w godz. 6.00—10.00 i 14.00—18.00.

Rekolekcje prowadzi **ks. Kamil Goc**

REKOLEKCJE AKADEMICKIE

Niedziela, poniedziałek, wtorek i środa

(1—4 grudnia): Msze św. z homilią o godz. 20.00

(niedziela, poniedziałek i wtorek:

po Mszy św. nauka rekolekcyjna i adoracja).

Spowiedź rekolekcyjna w środę (4 grudnia)

w godz. 18.00—20.00.

Rekolekcje prowadzi **ks. Kamil Goc**

RORATY: MSZA ŚWIĘTA O MATCE BOŻEJ W ADWENCIE

dla dorosłych i studentów
od poniedziałku do soboty o g. 7.00;
dla rodziców z dziećmi
od poniedziałku do czwartku o g. 17.00

**Różnokolorowe świece
Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom
oraz opłatki wigilijne**
do nabycia w zakrystii i kancelarii parafialnej
oraz w niedziele przed kościołem

INFORMACJE PARAFIALNE

MSZE ŚW. W NIEDZIELE:

6.30, 8.00, 9.30, 11.00 (dzieci),
12.30, 15.00, 16.30, 18.30,
20.00 (studenci);

w kaplicy akademickiej:

11.00 – przedszkolaki

MSZE ŚW. W TYGODNIU:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 15.00,
18.30, 20.00 (studenci – oprócz
sobót oraz 27, 30 i 31 grudnia);

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA

w tygodniu:

w godzinach **6.30÷9.00,**

18.00÷19.00, (19.30÷20.00:

studenci; oprócz sobót)

w niedziele:

pół godziny przed Mszą św.

(nie ma spowiedzi w czasie Mszy św.)

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna od poniedziałku do piątku:

tylko w godzinach **16.00÷18.00**

Przygotowanie do małżeństwa:

informacje o kursie przedmałżeńskim

zainteresowane osoby znajdują

na stronie naszej archidiecezji –

**wdr.diecezja.pl/katechazy-
przedslubne/**

zapisy do poradni przedmałżeńskiej –

www.ftrodzynie.pl/narzeczeni/

Klub Parafialny

czynny we wtorki i piątki

w godz. **13.00÷17.00**

NUMERY TELEFONÓW:

dyżurny: **880-479-042;**

kancelaria: **12-622-59-21;**

zakrystia: **12-622-59-27;**

do chorego: **880-479-042**

NR KONTA PARAFII:

Bank PEKAO S.A.

04 1240 1431 1111 0000 1045 8488

Kalendarium duszpasterskie

GRUDZIEŃ

- 1 (niedziela): 1. niedziela Adwentu.**
Inauguracja rekolekcji adwentowych dla dorosłych i studentów (zob. s. 7).
- 4 (środa):** Uroczystości **pierwszej środy miesiąca** o godz. 18.00: nabożeństwo różańcowe, nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Msza św. wotywna o NMP z Lourdes.
- 6 (piątek):** **Pierwszy piątek miesiąca:** odwiedziny kapłanów w domach chorych od godz. 9.00.
Msze św. wotywno o Najświętszym Sercu Pana Jezusa o godz. 8.00 i 18.30.
- 7 (sobota):** **Pierwsza sobota miesiąca:** *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP* o godz. 7.40; Msza św. wotywna o Niepokalanym Sercu NMP o godz. 8.00.
- 8 (niedziela):** **Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najśw. Maryi Panny.**
Dzień modlitwy i pomocy Kościołowi na Wschodzie.
Błogosławieństwo matek oczekujących narodzin dziecka – po każdej Mszy Świętej.
Śpiew *Akatysty ku czci Bogurodzicy* – po Mszy Świętej o godz. 20.00.
- 15 (niedziela): 3. niedziela Adwentu.**
- 22 (niedziela): 4. niedziela Adwentu.**
Homilie niedzielne wygłosi diakon Paweł Chmura.
- 24 (wtorek):** Wigilia uroczystości Narodzenia Pańskiego.
Msze św. tylko w godzinach przedpołudniowych: o godz. 6.00, 7.00, 8.00 i 9.00.
Wierni są zachęceni do chrześcijańskiego przeżycia wieczoru wigilijnego i świąt Bożego Narodzenia oraz kulturowania tradycyjnych zwyczajów wigilijnych: dzielenie się opłatkiem, wspólna modlitwa, odczytanie fragmentu Ewangelii (*np. Łk 2, 1-20*) i wspólny śpiew kolęd.
- 25 (środa):** **Uroczystość Narodzenia Pańskiego.**
Pasterka o północy; składka podczas *Pasterki* będzie przeznaczona na Fundusz Obrony Życia SOS.
Msze Święte według porządku niedzielnego.
Składka świąteczna jest przeznaczona na wsparcie działalności Stolicy Apostolskiej (tzw. „świętopietrze”).
- 26 (czwartek):** **Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika.**
Msze Święte według porządku niedzielnego.
Składka jest przeznaczona na wsparcie Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II w Krakowie.
- 27 (piątek):** Święto św. Jana, Apostoła i Ewangelisty.
- 28 (sobota):** Święto Świętych Młodzianków, męczenników.
- 29 (niedziela):** Święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa.
Uroczysta **Msza św. w intencji rodzin** – o godz. 11.00.
- 31 (wtorek):** Uroczysta **Msza św. dziękczynna za łaski Roku Pańskiego 2024** o godz. 18.30.

Z Życia Parafii... – pismo parafii pw. NMP z Lourdes w Krakowie; nakład: 1.600 bezpłatnych egzemplarzy

Redakcja: ks. Bogdan Markowski CM (redaktor naczelny), ks. Paweł Dobroszek CM, ks. Wojciech Kaczmarek CM, Adam Markowski
Adres: Parafia NMP z Lourdes, ul. Misjonarska 37, 30-058 Kraków, tel.: 880-479-042; www.misjonarska.pl; e-mail: deusdedit13@interia.pl

Druk: Firma PLATAN, Kryspinów 256, 32-060 Liszki, tel.: (12) 429-96-60; www.wydawnictwoplatan.pl